

διότι ἐπερίμενον ὁδηγίας διαφορετικᾶς· ἐνόμιζον ὅτι ἀνὲν νὰ μὲ στείλῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἤθελε μὲ διατάξῃ νὰ καθαρίσω τὴν πλατείαν καὶ νὰ δώσω εἰς τοὺς στασι-αστάς οἵτινες εἶχον συσσωματωθῇ ἐκεῖ, μάθημα εὐταξίας. Οἱ ἄνθρωποι μοι ἱππεύσαν ἐν τῇ στιγμή καὶ διευθύνθημεν τριποδίζοντες πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀλκαλά, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἀετοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξ ἀκοῆς μόνον ἐγνώριζον.

Διατρέξας τοιαυτοτρόπως μέρος τῆς ὁδοῦ παρετήρησα διὲν ἦτο ἀδύνατον νὰ φθάσω εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς μου, διότι ἡ ὁδὸς Ἀλκαλά ἦτο τὸ κυριώτερον θέατρον τῆς στάσεως. Πληθὺς ὄχλου παραχώδους συνωθεῖτο ἐκεῖ, καὶ ἐκράζον μὲν «ζήτωσαν οἱ στρατιῶται», ἀλλ' ἐφαίνοντο διατεθειμένοι νὰ μά-παιρξωσι τὴν ὁδόν. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς ὁδοῦ ἠκούοντο κραυγαὶ καὶ πυροβολισμοί, ἐξ οὗ ἐσυμπέρανα εἶναι ἐμάχοντο, ἀλλ' ἠγνόουν τίνας. Ἐμὰ θεν ὅμως πάρευτα ὅτι ὑπῆρχε σφαῖρα ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ ξενοδοχείου ὁ αὐτοκρατορικός Ἀετός, οἱ ὁποῖοι μαθόντες ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον ἐκεῖτο ἐχορηγίμουν ὡς ἀσυλὸν εἰς τινὰς ἰωσαφεῖνους, τὸ εἶχον κολιορκήσει διὰ νὰ τοὺς συλλάβωσι καὶ νὰ τοὺς σφάξωσιν. Οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι μὴ δυνάμενοι πλεῖον νὰ σωθῶσι διὰ τῆς φυγῆς, ὑπερασπίζοντο ὡς ἀηλιτισμένοι, ὅτε ἐφθασα εἰς τὴν πρώτῃν συσσωμάτωσιν.

Εὐρέθην, ὡς ὁμολογῶ, εἰς δεινὴν θέσιν· διότι ἡ ναγκάσθημεν νὰ ἐκκενώσωμεν δις τὰ ὅπλα μας διὰ ν' αἰεῖζωμεν ὁδὸν καὶ νὰ πλησιάζωμεν εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου. Ἐκ τῶν ἀνθρώπων μου εἰς ἐφρονεῖθαι καὶ πέντε ἢ ἐξ ἐπληρώθησαν· καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλαβον δύο πληγὰς δ' ἐγγχειριδίου, τὴν μίαν εἰς τὸν πόδα καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸν μηρὸν, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἦσαν πολὺ ἐλαφραί. Τέλος ἐμείναμεν κύριον τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο κατ' εὐτυχίαν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων οἵτινες ἦσαν ἐγχειρισμένοι ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου· διότι ἂν δύο μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας ἐβραδύνοντο, ἡ θύρα τοῦ κατασκήματος ἦτο βεβαίως παραβιασθῇ, καὶ ἤθελον τοὺς κρείσσειν ἀνιλεῖν. Ἄμα παρουσιάσθη, ὅλοι παρεδόθησαν ἄνευ ἀντιστάσεως ἰκετινόντες μὲ νὰ τοὺς σώσω ἀπὸ τὴν θηριωδίαν τοῦ ὄχλου, ὅπερ καὶ τοῖς ὑπεσχέθη ἐξ ὅλης καρδίας. Ἐριθμούντο δὲ ὅλοι εἴκοσι περίπου, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία . . . καὶ ἅμα ἔρριψα τὸ βλέμμα μου, διέκρινα μεταξὺ αὐτῶν . . . τὸν δὸν Ἀλβαρέζον καὶ τὴν θυγατέρα του!

Δυστύχημα! Ἦμην ἡγαχασμένος τὸ τοὺς ἀπαγάγω αἰχμαλώτους εἰς τὸ παλάτιον, καὶ νὰ τοὺς παραδώσω πανηγυρικῶς εἰς χεῖρας τοῦ Οὐέρτα, ὅστις ἤθελεν ἐπίσης εὐρεθῇ ἡγαχασμένος ν' ἀποφανθῇ δημοσίᾳ ἐπὶ τῆς τύχης των. Εἰς δὲ τὴν παρούσαν κασάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς τὸν ἀναβρασμὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκοντο ὅλων τὰ πνεύματα, ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις ἐμελλε νὰ ᾖται τρομερά. Ἀλλ' οὐδὲμία ὑπῆρχε ὑπεφυγῇ, οὐτε μοι ἐπετρέπετο νὰ διατάξω. Τοὺς παρέταξα λοιπὸν εἰς γραμμὴν, τοὺς περικύκλωσα μὲ στρατιώτας, διὰ νὰ τοὺς προστατεύσωσι καθ' ὁδόν, καὶ τοὺς ἀπήγαγον εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῇ μέσῃ τῶν κραυγῶν, τῶν ὕβρεων, τῶν ἄρων καὶ τῶν πανταχόθεν κατ' αὐτῶν ῥιπτομένων λίθων. Εἰ-

σοσάκις ὁ λαὸς ἐφώρμησε μανιώδεις ἐναντίον μας διὰ νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας μας καὶ νὰ τοὺς σφάξῃ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ κατωρλώσαμεν νὰ τὸν ἀκωθίσωμεν, καὶ τέλος εἰσῆλθον εἰς τὸ παλάτιον μετὰ τῶν αἰχμαλώτων μου χωρὶς κἂν εἰς ἐξ αὐτῶν ν' ἀπωλεσθῇ ἢ νὰ βλαφθῇ κατὰ τὸ ἐπικίνδυνον διάστημα τῆς ὁδοῦ ἣν διήλθομεν.

Ἐνταῦθα ὑπῆρξα μάρτυς ἄλλης τινὸς σκηῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐντύπωσις δὲν ἐξηλείφθη τῆς μνήμης μου ἂν καὶ ἔκτοτε παρήλθον ἀρκατὰ ἔτη.

Τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἔλαβον τὴν διαταγὴν νὰ ὑπάγω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἀετοῦ, ὁ Οὐέρτας εἶχεν ἐξαποστείλει καὶ ἕτερον ἀξιωματικόν, ὅπως προσκαλέσῃ ἐκτάκτως τὰ μέλη τῆς συνέδου καὶ τοὺς κυριωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, ἐκείνους πρὸ πάντων οἵτινες εἶχον διακριθῇ διὰ τῆς ζη-ρότητός των εἰς τὰς παραχᾶς τοῦ λαοῦ. Ὅλοι οὗτοι οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχον σπεύσει εἰς τὴν πρόσκλησιν, τεταραγμένοι εἰσέτι ὑπὸ τῇ ὀρμῇ τῆς στάσεως, τὸ βλέμμα ἔχοντες διάφυρον, καὶ τὸν λόγον θρασύν. Ὁ δὲ δὸν Διέγον βλίπων ἑαυτὸν τόσον καλῶς περιεστοιχισμένον καὶ ὑπὸ τοσούτων ὑποστηριζόμενον, ἐξεπλήτιστο τρόπον τινὰ διὰ τὴν ἀπρονοήσιαν, ἢ μᾶλλον διὰ τὴν ἀπίστευτον ἀφροδίαν τοῦ στρατηγοῦ.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἶχον εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκον ὅτε ἐφθασα μετὰ τῶν ὑποδικῶν μου. Διὰ νὰ διαφύγω δὲ τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ διέλθω διὰ μέσου τοῦ πλήθους ὅπερ εἶχε συσσωρευθῇ ἐπὶ τῆς πλατείας, ἔλαβον ὁδὸν ἥτιον δύσκολον, δι' ἣς φθάς εἰς τὸ ὀπίσθια τοῦ παλατίου, εἰσῆλθον διὰ κρυφίας τινὸς θύρας. Ἐναποθέσας δ' αὐτοὺς εἰς τια αἴθουσαν καὶ ἀτήτας πρὸς φύλαξιν των ἱκανὴν φρουράν, ἐπορεύθη ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν Οὐέρταν.

Ὁ στρατηγὸς, ἰσάμενος μόνος εἰς τὸ βάθος τοῦ σπούδαστηρίου του, ἐστηριγμένος ἐπὶ τῆς τραπέζης, διέτρεχε διὰ σπινθηροβόλουντος βλέμματος τὸν θορυβώδη καὶ ἐξημμένον ὄχλον, ὅστις εἰσῆρχετο παραχυθὼς εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ κινήματα ἐφαίνοντο ὅλως ἀναρχικὰ καὶ ἐπικίνδυνα. Ὁχρὸς, τὸ μέτωπον ἔχων συνεσταλμένον, καὶ κυριευμένος ὑπὸ ὀργῆς ἀπειλητικῆς καὶ δυσκρατήτου, ὁ Οὐέρτας ἐφαίνετο εἶναι ἀνέμενε σιγμιαίαν σιωπὴν ὅπως λαλήσῃ, ὅτε παρατηρήσας μὲ μὲ προσεκάλεσε πλησίον του διὰ χειρονομίας.

» Λοιπὸν; μὲ εἶπε μὲ φωνὴν σιγαλὴν, τεταραγμένην καὶ ἐναγώνιον.

— Ἐφθασα ἐγκαίρως, ἀπήντησα, ἔκαμα εἴκοσι σχεδὸν αἰχμαλώτους, καὶ τοὺς ἀπήγαγον ἐδῶ . . . Ὅχι ὅμως ἄνευ δυσκολίας.

— Ὁ Ἀλβαρέζος . . . ἡ Ἰνέσα . . . εἶναι μεταξὺ αὐτῶν; ἠρώτησε μετ' ἀνυπομονησίας.

— Πῶς! ἀνέκραξα ἐκπληκτος, ἐγνώριζετε . . .

— Εἶναι μεταξὺ αὐτῶν; ἐπανέλαβε.

— Ἐδῶ εἶναι ἀπήντησα, Πρέπει νὰ . . .

— Σ' ἐυχαριστῶ, Καστάνει διέκοψε μετὰ συγκινήσεως καὶ θλίβων μοι τὴν χεῖρα. Θὰ ἰδῇς τί μένει νὰ κάμωμεν.

Καὶ ἐστράφη πρὸς τὸν δὸν Διέγον ὅστις ἐπροχώρει πρὸς αὐτόν.

» Στρατηγέ, εἶπεν ὁ ὑποπρόεδρος μὲ ὕψος ἐκφρα-